

ที่ สร. ๐๓๐๖/๑๕๓๐๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ ตุลาคม ๒๕๒๕

1/4

เรื่อง นโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำคาสทรายในฤดูกาลผลิตปี ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

อ้างถึง หนังสือที่ สก. ๐๓๐๖/๕๒๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๕

ตามที่เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเกี่ยวกับนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำคาสทรายในฤดูกาลผลิตปี ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖ รวม ๗ ข้อ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๒๕ ลงมติว่า

๑. ยืนยันนโยบายรักษาเสถียรภาพของราคาและการจัดจำหน่ายน้ำคาสทรายภายในประเทศเช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา ด้วยการปรับปรุงสำนักงานกลางจัดจำหน่ายน้ำคาสทรายชาวใหม่ประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงขึ้น

๒. ให้โรงงานผู้ผลิตน้ำคาสทรายทั้งหมดทั้งสิ้นปีละ ๒๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน มากน้อยร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๕ ปี โดยจัดสรรน้ำคาสทจำนวนดังกล่าวให้แก่โรงงานน้ำคาสตามสัดส่วนของผลผลิตน้ำคาสต์เฉลี่ยในระยะ ๓ ฤดูกาลผลิตที่ผ่านมา และมอบให้กระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้ให้กระทรวงอุตสาหกรรมมอบหมายตามข้อ ๓. รับผิดชอบในการจัดจำหน่ายเพื่อประโยชน์ในการกำหนดราคาน้ำคาสที่ส่งออกเพื่อให้นำมาใช้ในการคำนวณราคารับซื้อภายในแต่ละฤดูกาลผลิต ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๔. โดยจะนำราคาที่กำหนดไว้จากการซื้อขายน้ำคาสดังกล่าวนี้เป็นหลักในการคำนวณราคารับซื้อจากการส่งน้ำคาสออกนอกราชอาณาจักร

๓. เพื่อสามารถดำเนินการเกี่ยวกับการซื้อขายน้ำคาสตามข้อ ๒. และเพื่อประโยชน์ในการกำหนดราคารับซื้อประจำปีในระยะเวลา ๕ ปี ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๔. รวมทั้งกำหนดกรอบเขตความรับผิดชอบในการดูแลเสถียรของพื้นที่เกี่ยวของให้ชัดเจน ในพื้นที่ทั้งบริษัทร่วมของชาวไร่ย่อย โรงงานน้ำคาส และกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้นเพื่อรับขนน้ำคาสทรายทั้งหมดปีละ ๒๐๐,๐๐๐ ตัน เป็นเวลา ๕ ปี ตามข้อ ๒. จากกระทรวงอุตสาหกรรมไปดำเนินการจำหน่ายและส่งออกนอกราชอาณาจักร บริษัทดังกล่าวนี้ให้ชาวไร่ย่อย โรงงานน้ำคาส และกระทรวงอุตสาหกรรมถือหุ้นในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน โดยมีทุนจดทะเบียนเบื้องต้น ๒๐ ล้านบาท ในระหว่างที่โรงงานน้ำคาสไม่พร้อมที่จะเข้าถือหุ้นนี้ ให้ชาวไร่ย่อยถือหุ้นดังกล่าวแทนไปพลางก่อน ภายใน ๑ ปี ให้บริษัทดังกล่าวปรับปรุงโครงสร้างให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างตน

2/14

สำหรับเงินที่กระทรวงอุตสาหกรรมจะเข้าร่วมถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวนี้ อนุมัติให้ใช้เงิน
หมุนเวียนของสำนักงานรักษาทรัพย์สินน้ำบาดาลรวม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ซึ่งมีอยู่ในขณะนี้ประมาณ ๒๐ ล้านบาท ไปดำเนินการได้

๔. อนุมัตินโยบายเกี่ยวกับการกำหนดราคารับซื้ออ้อยให้เป็นระบบการแบ่งผล
ประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลจากรายรับสุทธิที่ได้จากการจำหน่ายน้ำตาล
ทรายขาวภายในประเทศ และน้ำตาลทรายที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ โดยอัตราส่วน
ร้อยละ ๘๐ เป็นของชาวไร่อ้อย และร้อยละ ๒๐ เป็นของโรงงานน้ำตาล เป็นระยะเวลา
๕ ปี ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๒๕ - ๒๕๓๐ ถึงปี ๒๕๓๕ - ๒๕๔๐

๕. ให้บริษัทร่วมที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ ๓. ดำเนินการอย่างใกล้ชิดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้

ก. แสวงหาแหล่งเงินกู้ภายในประเทศ และหรือเงินกู้จากต่างประเทศ
โดยมีธนาคารพาณิชย์ภายในประเทศเป็นผู้ดำเนินการจัดหา ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขทางการเงิน
ต่าง ๆ ที่คิดเทียบ หรือดีกว่าที่ได้จากผลของการเจรจาเกี่ยวกับสัญญาระยะยาว หรือ

ข. ถ้าไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๕. ก. ได้ ก็ให้ทำสัญญาระยะยาว
๒๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี เป็นระยะเวลา ๕ ปี ตามข้อเสนอที่ดีที่สุดที่คณะกรรมการชุดที่ ๔ ได้เจรจา
ไว้แล้ว หรือในเงื่อนไขซึ่งจะสามารถเจรจาได้ขึ้น โดยมีการรับประกันจากธนาคารพาณิชย์
ธนาคารบริษัทร่วมดังกล่าวยังไม่พร้อมที่จะเข้าเป็นสัญญาดำเนินการจัด

จำหน่ายน้ำตาลจำนวนดังกล่าวและสัญญาเงินกู้ บริษัทร่วมดังกล่าวอาจจะมอบหมายให้บริษัท
ผู้ส่งออกที่มีอยู่ในปัจจุบันบริษัทหนึ่งหรือสองบริษัทดำเนินการจำหน่ายและเข้าทำสัญญาแทนก็ได้

๖. ให้รัฐบาลสามารถออก Letter of Comfort ที่จะจัดหาเงินในการ
ปฏิบัติตามสัญญาของบริษัทรวมชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำตาล และกระทรวงอุตสาหกรรม หรือบริษัท
ผู้ได้รับมอบหมายใดก็ตามที่ผู้ซื้อต่างประเทศได้

๗. ให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องของประสานงานซึ่งกันและกัน รวมทั้งให้หน่วยงาน
ทางกฎหมาย และนโยบายในแต่ละหน่วยราชการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบาย
ดังกล่าวข้างต้นอย่างเต็มที่

จึงเรียนเป็นนิตมา ใ้แจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบด้วยแล้ว.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการประมุขคณะรัฐมนตรี

โทร. ๒๕๖๒๒๒๐

๒๕๖๒๒๒๐

วรารณ

๒๕๖๒ ๒๕

ที่ สร. ๐๒๐๒/

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ ตุลาคม ๒๕๒๕

เรื่อง นโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายในฤดูกาลผลิตปี ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖
 ระเบียบ ^{๑๔/๓๐๑}รัฐ - ^{๑๔/๓๐๒}กส. ^{๑๔/๓๐๓}พณ. ^{๑๔/๓๐๔}กท. ^{๑๔/๓๐๕}กค. ^{๑๔/๓๐๖}ผอ. - ^{๑๔/๓๐๗}สงป. ^{๑๔/๓๐๘}เลขา - ^{๑๔/๓๐๙}สพช.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายหนังสือที่ อก. ๐๒๐๒/๕๒๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๕

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรมได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเกี่ยวกับนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายในฤดูกาลผลิตปี ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖ รวม ๗ ข้อ ความละเอียดปรากฏตามภาพถ่ายหนังสือของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ได้นำมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๒๕ ลงมติว่า

๑. ยืนยันนโยบายรักษาเสถียรภาพของราคาและการจัดจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวภายในประเทศเช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา ด้วยการปรับปรุงสำนักงานกลางจัดจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงขึ้น

๒. ให้โรงงานผู้ผลิตน้ำตาลผลิตน้ำตาลทรายดิบรวมกันทั้งสิ้นปีละ ๖๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน มากน้อยร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๕ ปี โดยจัดสรรน้ำตาลจำนวนดังกล่าวให้แก่โรงงานน้ำตาลตามสัดส่วนของผลผลิตน้ำตาลดิบเฉลี่ยในระยะ ๓ ฤดูกาลผลิตที่ผ่านมา และมอบให้กระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้ที่กระทรวงอุตสาหกรรมมอบหมายตามข้อ ๓ ดำเนินการจัดจำหน่ายเพื่อประโยชน์ในการกำหนดราคาน้ำตาลที่ส่งออกเพื่อนำมาใช้ในการคำนวณราคารับซื้ออ้อยในแต่ละฤดูกาลผลิต ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๔ โดยจะใช้ราคาที่กำหนดไว้จากการซื้อขายน้ำตาลดังกล่าวนี้เป็นหลักในการคำนวณรายรับจากการส่งน้ำตาลออกนอกราชอาณาจักร

๓. เพื่อสามารถดำเนินการเกี่ยวกับการซื้อขายน้ำตาลตามข้อ ๒. และเพื่อประโยชน์ในการกำหนดราคารับซื้ออ้อยประจำปีในระยะเวลา ๕ ปี ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๔ รวมทั้งกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการเสี่ยงของผู้ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ให้จัดตั้งบริษัทร่วมของชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำตาล และกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้นเพื่อรับมอบน้ำตาลทรายดิบจำนวนปีละ ๖๐๐,๐๐๐ ตัน เป็นเวลา ๕ ปี ตามข้อ ๒. จากกระทรวงอุตสาหกรรมไปดำเนินการจำหน่ายและส่งออกนอกราชอาณาจักร บริษัทดังกล่าวนี้ให้ชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำตาล และกระทรวงอุตสาหกรรมถือหุ้นในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน โดยมีทุนจดทะเบียนเป็นเบื้องต้น ๒๐ ล้านบาท ในระหว่างที่โรงงานน้ำตาลไม่พร้อมที่จะเข้าถือหุ้นนี้ ให้ชาวไร่อ้อยถือหุ้น

/ทั้งกล่าว

ทั้งกล่าวแผนไปล่วงหน้าก่อน ภายใน ๓ ปี ให้บริษัทดังกล่าวปรับปรุงโครงสร้างให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างตน

สำหรับเงินที่กระทรวงอุตสาหกรรมจะเข้าร่วมถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว นั้น อนุมัติให้ใช้เงินทุนหมุนเวียนของสำนักงานรักษาระดับราคาน้ำตาลทราย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมีอยู่ในขณะนี้ประมาณ ๒๐ ล้านบาท ไปดำเนินการได้

๔. อนุมัตินโยบายเกี่ยวกับการกำหนดราคารับซื้ออ้อยให้เป็นระบบการแบ่งผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลจากรายรับสุทธิที่ได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวภายในประเทศ และน้ำตาลทรายที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ โดยอัตราส่วนร้อยละ ๕๐ เป็นของชาวไร่อ้อย และร้อยละ ๓๐ เป็นของโรงงานน้ำตาล เป็นระยะเวลา ๕ ปี ตั้งแต่การผลิปี ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖ ถึงปี ๒๕๒๙ - ๒๕๓๐

๕. ให้บริษัทร่วมที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ ๓. ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

ก. แสวงหาแหล่งเงินทุนภายในประเทศ และหรือเงินกู้จากต่างประเทศ โดยมีธนาคารพาณิชย์ภายในประเทศเป็นผู้ดำเนินการจัดหา ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขทางการเงินต่าง ๆ ที่คิดเทียบ หรือดีกว่าที่ได้จากผลของการเจรจาเกี่ยวกับสัญญาระยะยาว หรือ

ข. ถ้าไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๕. ก. ได้ ก็ให้ทำสัญญาระยะยาว ๒๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี เป็นระยะเวลา ๕ ปี ตามข้อเสนอที่ดีที่สุดในขณะทำงานขุกที่ ๔ ได้เจรจาไว้แล้ว หรือในเงื่อนไขซึ่งจะสามารถเจรจาได้ดีขึ้น โดยมีการค้าประกันจากธนาคารพาณิชย์

ถ้าหากบริษัทร่วมดังกล่าวยังไม่พร้อมที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาดำเนินการจำหน่ายน้ำตาลจำนวนดังกล่าวและสัญญาเงินกู้ บริษัทร่วมดังกล่าวอาจจะมอบหมายให้บริษัทผู้ส่งออกที่มีอยู่ในปัจจุบันบริษัทหนึ่งหรือสองบริษัทดำเนินการจำหน่ายและเข้าทำสัญญาแทนก็ได้

๖. ให้รัฐบาลสามารถออก Letter of Comfort ที่จะจัดการให้มีการปฏิบัติตามสัญญาของบริษัทร่วมชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำตาล และกระทรวงอุตสาหกรรม หรือบริษัทผู้ใดรับมอบหมายใดกระทำกับผู้อื่นต่างประเทศได้

๗. ให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องประสานงานซึ่งกันและกัน รวมทั้งให้ใช้อำนาจทางกฎหมาย และนโยบายในแต่ละหน่วยราชการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างนโยบายดังกล่าวข้างต้นอย่างเต็มที่

จึงเรียนเป็นอันมา.

จึงเรียนมาเพื่อทราบ.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง - สูง

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี.

โทร. ๒๔๑๒๒๖๐

ด่วนที่สุด

ที่ อก. ๐206/5244

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

5/14

27 กันยายน 2525

เรื่อง นโยบายการชลประทานและการจำหน่ายน้ำชลประทานในฤดูการชลประทานปี 2525 - 26

กรมชลประทาน นายกรัฐมนตรี

- อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ อก. ๐206/4042 ลงวันที่ 4 สิงหาคม 2525
2. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ สร. 0904/5386 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2525
3. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ สร. 0904/5863 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2525

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ 4 (พิเศษ) เรื่องนโยบายการจำหน่ายน้ำชลประทานไปต่างประเทศ ในฤดูการชลประทานปี 2525 - 26
2. หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ บพ.ว. 1274/2525 ลงวันที่ 27 กันยายน 2525

ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีมติคณะกรรมการพิจารณานโยบายการชลประทานและการจำหน่ายน้ำชลประทานเกี่ยวกับแผนการจำหน่ายน้ำชลประทานในฤดูการชลประทานปี 2525 - 26 ซึ่งมีสาระสำคัญรวม 3 ประการ คือ.-

(1) ให้มีการยืนยันนโยบายรักษาสถานะสภาพของราคาและการจำหน่ายน้ำชลประทานภายในประเทศเช่นเดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งให้ปรับปรุงสำนักงานกลางจัดจำหน่ายน้ำชลประทานภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น

(2) ให้กำหนดน้ำชลประทานจำนวน 600,000 ตัน ต่อปีไว้จำหน่ายไปต่างประเทศ เป็นสัญญาระยะยาว 5 ปี โดยมีเงื่อนไขการกู้เงิน หรือขอรับเงินล่วงหน้าจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์และน้ำชลประทานให้สามารถประพาสไปได้นี้ และเงื่อนไขสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้ขายเป็นผู้กำหนดราคาตามสัญญาโดยให้ชาวไร่ชาวนาและโรงงานน้ำตาลร่วมกันกำหนดราคากันกลาง

(3) น้ำตาลส่วนที่เหลือจากสัญญาระยะยาวให้จำหน่ายไปต่างประเทศได้โดยเสรี แต่ทางราชการจะใช้ราคาที่กำหนดได้จากสัญญาระยะยาวเป็นหลักในการกำหนดราคาขายน้ำตาล

เสนอรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจพิจารณา 2 ครั้ง และรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2525 ได้พิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

ก) ให้คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการพิจารณานโยบายการชลประทานและการจำหน่ายน้ำชลประทาน ดำเนินการเจรจาในรายละเอียดกับผู้ซื้อ แล้วให้นำเสนอรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจเพื่อพิจารณาต่อไป

6/14

ข) ให้ความช่วยเหลือประเทศไทย ร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรมสำรวจทางของ
ได้เงินทุนภายในประเทศเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพด้วยกัน แล้วให้รายงานผลการพิจารณาต่อรัฐมนตรี
ฝ่ายเศรษฐกิจเพื่อเปรียบเทียบเงื่อนไขกับสัญญาที่จะเจรจาในข้อ ก) ต่อไปนี้

กระทรวงอุตสาหกรรมขอรายงานผลการพิจารณาเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวเพื่อโปรดทราบ
และพิจารณาถึงข้อต่อไปนี้.-

1. ผลการพิจารณาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสัญญาระยะยาว

1.1 คณะทำงานชุดที่ 4 ซึ่งประกอบด้วย ดร.ประทีป วัฒนกร ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธาน โดยมี ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากฝ่ายราชการและฝ่ายเอกชน
ร่วมเป็นคณะทำงาน ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมการค้าต่างประเทศ
สมาคมโรงงานน้ำตาลไทย สมาคมการค้าผู้ผลิตน้ำตาลไทย โรงงานน้ำตาลรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวง
อุตสาหกรรม และสหพันธ์ชาวไร่ช่อตงแห่งประเทศไทย โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย
เป็นเลขานุการ รองผู้อำนวยการสำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

1.2 คณะทำงานฯ ได้ดำเนินการพิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสัญญาระยะยาวตามที่ได้รับ
มอบหมายเรียบร้อยแล้ว ผลการพิจารณา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้คือ

1.2.1 คณะทำงานฯ ได้กำหนดเป้าหมายหลักอันเป็นความต้องการของฝ่ายไทย เพื่อให้
บริษัทผู้ซื้อต่างประเทศให้เป็นแนวทางในการยื่นข้อเสนอม

1.2.2 บริษัทผู้ซื้อน้ำตาลต่างประเทศ ยื่นข้อเสนอมมาในรอบแรก รวม 7 ราย ตาม
เป้าหมายหลักที่คณะทำงานฯ ได้วางไว้เป็นเบื้องต้น

1.2.3 ในการพิจารณาข้อเสนอของผู้ซื้อในรอบแรกนี้ ปรากฏว่า ข้อเสนอของผู้ซื้อทั้ง
7 ราย กระจัดกระจายกันมาก และเห็นว่าเปรียบเทียบกันได้ยาก คณะทำงานฯ จึงได้จัดทำร่างสัญญา
มาตรฐานตามความต้องการขั้นพื้นฐานของฝ่ายไทยขึ้น และได้มอบบริษัทผู้ซื้อทั้ง 7 ราย เสนอมมาในภายใต
พื้นฐานของร่างสัญญามาตรฐานดังกล่าวนี้

1.2.4 บริษัทผู้ซื้อทั้ง 7 ราย ได้ยื่นข้อเสนอมเข้ามาในทุกราย ในการพิจารณาในรอบที่
สองนี้ คณะทำงานฯ ได้พิจารณาข้อเสนอของผู้ซื้อทั้ง 7 ราย โดยละเอียดรอบคอบ ภายใต้กรอบร่าง
สัญญามาตรฐานที่วางไว้ และได้คัดออกไป 4 ราย เพราะเห็นว่าห่างไกลจากความต้องการของฝ่ายไทย
คงเหลือไว้พิจารณาถ่วงถ่วงในรายละเอียดเพียง 3 ราย และโดยที่มีบริษัทที่สนใจยื่นข้อเสนอม 2 แบบ
คือ ข้อเสนอมแบบ A และข้อเสนอมแบบ B จึงมีข้อเสนอมรวม 4 ข้อเสนอม

7/14

1.2.5 จากข้อเสนอดังกล่าว 3 ราย 4 ข้อเสนอที่คัดเลือกไว้ก่อนการลงมติ ไม่ คณะทำงานได้ให้ทุกฝ่ายพิจารณาแยกแยะข้อเสนอดังกล่าว และเปรียบเทียบข้อเสนอดังกล่าวในประเด็นทั้งข้อเสนอดังกล่าว (ก) ปริมาณน้ำตาลในสัญญา (ข) ปริมาณเงินกู้ หรือเงินล่วงหน้า (ค) อัตราดอกเบี้ย (ง) วิธีการกำหนดราคาซึ่งฝ่ายไทยต้องการมีอิสระโดยไม่ผูกพันเป็นผูกพันราคา (จ) ช่วงเวลาการส่งและรับมอบน้ำตาล (ฉ) เงื่อนไขอื่น ๆ

1.3 เมื่อทุกฝ่ายได้พิจารณาข้อเสนอดังกล่าว 3 ราย รวม 4 ข้อเสนอแล้วปรากฏผลการพิจารณาข้อเสนอดังกล่าวจากฝ่ายต่าง ๆ ดังต่อไปนี้...

1.3.1 ธนาคารโรงงานน้ำตาลไทย มีความเห็นว่า ข้อเสนอดังกล่าวของฝ่ายไทยสามารถเจรจาเปรียบเทียบกับข้อเสนอดังกล่าวอื่น ๆ ได้ จึงเห็นว่า เป็นสัญญาที่ไม่เหมาะสมทั้งสามสัญญา

1.3.2 ธนาคารการค้าต่างประเทศไทย เห็นว่า ข้อเสนอดังกล่าวของบริษัท Tate & Lyle แบบ B และข้อเสนอดังกล่าวของบริษัท B.D. and F. Man เป็นข้อเสนอดังกล่าวที่ใกล้เคียงกับเป้าหมายมากที่สุด หากพิจารณาเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการค้าประกันของธนาคารในเรื่องเงินกู้และดอกเบี้ยแล้วจะ เป็นสัญญาในระยะยาวที่มั่นคงและเงื่อนไขใกล้เคียงกับแบบมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

1.3.3 สหพันธ์ชาวไร่ชาวยุโรปแห่งประเทศไทย แจ้งว่า ได้พิจารณาข้อเสนอดังกล่าวของบริษัทต่างประเทศทั้ง 3 บริษัทอย่างรอบคอบรัดกุมมากที่สุด นอกจากข้อเสนอดังกล่าวที่คณะกรรมการฯ ที่ 4 (พิเศษ) ได้ร่วมกันพิจารณาแล้ว ยังได้คำนึงถึงเหตุผลในด้านความเป็นธรรมและเกียรติยศชื่อเสียงของประเทศ ประกอบการพิจารณาด้วย และมีความเห็นว่า ข้อเสนอดังกล่าวของบริษัท Tate & Lyle แบบ B เป็นข้อเสนอดังกล่าวที่ใกล้เคียงกับเป้าหมายที่คณะกรรมการฯ ที่ 4 (พิเศษ) ได้กำหนดไว้มากที่สุด หากพิจารณาให้บริษัทผู้ขอเงินกู้ข้อเสนอดังกล่าวประการที่ จะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลของประเทศได้จะเป็นผลดียิ่ง

1.3.4 คณะทำงานชุดที่ 4 พิเศษ (ฝ่ายราชการ) มีความเห็นตรงกันว่า ข้อเสนอดังกล่าวที่ใกล้เคียงกับสัญญามาตรฐานของคณะกรรมการชุดที่ 4 พิเศษ มากที่สุด คือ ข้อเสนอดังกล่าวของบริษัท Tate & Lyle International Ltd แบบ B และข้อเสนอดังกล่าวของบริษัท B.D. & F. Man (Sugar) Ltd. เพราะเป็นการกำหนดราคาน้ำตาลโดยวิธี B/O ซึ่งผู้ขายเป็นผู้กำหนดราคา

อนึ่ง มีข้อเสนอดังกล่าว A ของบริษัท Tate & Lyle International Ltd ไม่ผ่านการพิจารณาการค้าประกันจากธนาคารพาณิชย์ เพียงแต่ให้รัฐบาลไทยออก Letter of Comfort แก่ข้อเสนอดังกล่าวที่มีเงื่อนไขอื่น ๆ ที่ฝ่ายไทยรับไม่ได้ จึงคัดออกไป ส่วนข้อเสนอดังกล่าวที่ 2 ราย ดังกล่าวข้างต้นของการให้เป็นการค้าประกันจากธนาคารพาณิชย์ซึ่งบริษัทค้าผลิตภัณฑ์น้ำตาล จำกัด เป็นสัญญาว่าเงินการค้าประกันเกษตรกรรมสัญญาในระยะยาว 5 ปี ทั้งสองข้อเสนอดังกล่าว

นอกจากนี้ คณะทำงานชุดที่ 4 พิเศษ (ฝ่ายราชการ) ยังมีความเห็นว่าไม่ว่าจะมีข้อ
เสนอของบริษัทใดก็ตาม ควรจะมีการเจรจาต่อรองเพื่อให้ได้เงื่อนไขที่ดีขึ้นต่อไป

2. ผลการพิจารณาสำรวจหาหนทางของการกู้เงินภายในประเทศ

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รายงานผลการสำรวจแหล่งเงินกู้ภายในประเทศที่จะนำมาใช้
ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมบริเวณที่ฝ่ายเศรษฐกิจ ตั้งรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสาร
หมายเลข 2 สรุปสาระสำคัญไว้ดังนี้

2.1 ขณะนี้ระบบธนาคารพาณิชย์มีเงินเหลือจากการประกอบธุรกิจโดยปกติเป็นจำนวนมาก
และตามสถิติปรากฏว่า โรงงานน้ำตาลและบริษัทผู้ส่งออกมีวงเงินกู้เหลือที่ระบบที่จะกู้ได้อีกประมาณ
3,000 ล้านบาท การจัดหาเงินกู้ภายในประเทศในวงเงิน 1,794 ล้านบาท จากระบบธนาคารพาณิชย์
ในประเทศ จึงควรนำวงเงินให้ใช้ได้อย่างเพียงพอ

2.2 ในทางปฏิบัติแล้ว การกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ จะต้องให้บริษัทผู้ส่งออก หรือองค์การของรัฐ
เป็นผู้กู้โดยใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน ซึ่งปกติธนาคารพาณิชย์จะให้กู้ในอัตราดอกเบี้ย 60 - 80 ของราคา
สินค้าที่วาง เป็นประกัน ในกรณีนี้ จำเป็นจะต้องมีหลักทรัพย์ประมาณ 900,000 ล้านบาท เป็นประกันตลอดเวลา
ที่ยังกู้ยืมกันอยู่

2.3 อัตราดอกเบี้ย คาดว่าจะใกล้เคียง Prime rate ของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งไม่ควรเกิน
กว่าร้อยละ 17 ต่อปี

2.4 อายุเวลาการกู้ ครั้งละ 1 ปี และเมื่ออายุการกู้สิ้นสุดลง อัตราก่ออายุได้อีกคราวละ
1 ปี

2.5 ในการทำสัญญากู้เงิน บริษัทผู้ส่งออกและโรงงานน้ำตาลที่เกี่ยวข้องจะต้องเจรจากับ
ธนาคารพาณิชย์ในรายละเอียดก่อน จึงจะทราบเงื่อนไขเงินกู้ทั้งหมด

กระทรวงอุตสาหกรรมได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แนวทางในการกู้เงินภายในประเทศ ซึ่ง
โรงงานน้ำตาลและบริษัทผู้ส่งออกจะต้องเจรจารายละเอียดกับธนาคารพาณิชย์ก่อน โดยมีอายุเวลาการกู้
ครั้งละ 1 ปี และจะต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกันตลอดเวลาที่ยังกู้ยืมกันเป็นจำนวน 900,000 ล้านบาท
ซึ่งจะก่อให้เกิดข้อขัดข้องในทางปฏิบัติขึ้นได้ ซึ่งที่อุตสาหกรรมน้อยและน้ำตาลของประเทศต้องการกู้ยืม
ในขณะนี้คือ การกู้ยืมในวงเงินที่สูงกว่าราคาของน้ำตาลที่วาง เป็นประกัน และเป็นเงินกู้ที่จะต้องชำระ
คืนในระยะยาว

3. ข้อมูลเบื้องต้น

9/14

กระทรวงอุตสาหกรรม รมได้รับข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับนโยบายการผลิต และการจำหน่ายน้ำบาดาลจากฝ่ายต่าง ๆ เช่น โรงงานน้ำบาดาล ชาวไร่ชาวนา กรมการปกครองและ สหกรณ์ของสภาผู้แทนราษฎร ขบวนการสหกรณ์สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดที่มีการปลูกอ้อย รวมทั้งสื่อมวลชนต่าง ๆ ทั้งโดยผ่านคณะกรรมการที่ 4 และโดยการเสนอตรงมายังกระทรวงอุตสาหกรรม ที่สำนักงานคณะกรรมการพิจารณา มีดังนี้

3.1 ระบบการกำหนดราคาอ้อย

ในอดีตนั้น การกำหนดราคาอ้อยซื้อขายประจำปี จากหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ทั้งขึ้นอยู่กับฐานตั้ง การเจรจาต่อรองระหว่างชาวไร่ชาวนากับโรงงานน้ำบาดาล ซึ่งถือความยุติธรรมสำหรับสายนาทุก ๆ ปี และในที่สุด รัฐบาลต้องเข้าไปช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้สามารถตกลงกันได้ ไม่มีที่ราคาตลาดโลกตกต่ำทำให้ชาวไร่ชาวนาไม่ช่วยเหลือด้วยมาตรการต่าง ๆ เช่น การลดภาษีการนำเข้าสารวัณน้ำบาดาลส่งออก การยกระดับราคาจำหน่าย น้ำบาดาลรายชาวภายในประเทศ การจัดหาเงินทุนเพื่อชดเชยราคาอ้อย ฯลฯ นอกจากนี้ ราคาที่กำหนดไว้มัก ไม่เป็นที่ยอมรับร่วมกันระหว่างชาวไร่ชาวนากับโรงงานน้ำบาดาล โดยที่ชาวไร่ต้องการให้ราคาอ้อยที่สูง ในขณะที่ โรงงานก็ต้องการรับซื้ออ้อยในราคาที่ต่ำ จึงมีผลทำให้ราคาที่กำหนดตกลงไม่ได้จากสภาพความเป็นจริง อันพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และทำให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำบาดาลขาดเสถียรภาพไปด้วย

บัดนี้ โรงงานน้ำบาดาลทั้งสองสมาคม และชาวไร่ชาวนาได้มีความเห็นตรงกัน รวมทั้งได้ยืนยัน เป็นลายลักษณ์อักษรว่ายินดีที่จะรับระบบการแบ่งผลประโยชน์ (Sharing System) มาใช้เป็นหลักในการ กำหนดราคาอ้อยโดยให้ชาวไร่ชาวนาได้รับส่วนแบ่งร้อยละ 70 และโรงงานน้ำบาดาลได้รับส่วนแบ่ง ร้อยละ 30 โดยจากน้ำบาดาลและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เป็นของโรงงานน้ำบาดาล

การกำหนดราคาอ้อยด้วยระบบการแบ่งผลประโยชน์นี้เป็นวิธีกำหนดราคาอ้อยที่หลักการที่แน่นอน เป็นธรรม และส่งเสริมให้มีการลดต้นทุนการผลิตและปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตทั้งในทางชาวไร่ ชาวนาและของโรงงานน้ำบาดาลให้สูงขึ้น ประเทศที่อุตสาหกรรมน้ำบาดาลเจริญแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และแม้กระทั่งฟิลิปปินส์ ก็ได้ใช้ระบบการแบ่งผลประโยชน์ (Sharing System) นี้ทั้งสิ้น

3.2 ความต้องการของทุนรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำบาดาล

ผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายยอมรับว่า การจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำบาดาลของประเทศ จะให้ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ราบรื่น และมีเสถียรภาพนั้น จำเป็นต้องมีกองทุนเพื่อรักษาเสถียรภาพของ

10/14

อุตสาหกรรมโดยเฉพาะของตนเอง โดยการเก็บเงินเข้ากองทุน เมื่อราคาน้ำมันในตลาดโลกสูง และจะนำมาใช้เมื่อราคาน้ำมันในตลาดโลกตกต่ำ

ในเหตุการณ์ปี 2525 - 26 นี้ ราคาน้ำมันในตลาดโลกตกต่ำที่สุด ประเทศผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่ของโลกล้วนประสบปัญหาด้วยกันทั้งสิ้น และได้นำเงินจากกองทุน มาช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมนี้ไว้ด้วย แต่ประเทศไทย ยังไม่มีกองทุน ดังกล่าว ในการนี้ในที่สุดรัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องหาแหล่งเงินทุนมาช่วยประคับประคองสถานการณ์ของอุตสาหกรรมนี้ ซึ่งมีแนวทางเลือก 2 ประการคือ

3.2.1 การทำสัญญาระยะยาวผูกพันปริมาณน้ำมันที่จะส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นระยะเวลา 5 ปี ๆ ละ 600,000 ตัน โดยให้ผู้จัดหาเงินล่วงหน้ามาไว้ประคองอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในนี้ หรือ

3.2.2 การหาเงินกู้ภายในประเทศมาเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันโดยไม่จำเป็นต้องผูกพันกับสัญญาระยะยาว

การกู้เงิน การชำระเงินกู้คืน รวมทั้งการจัดการเกี่ยวกับเงินกู้ ดังกล่าวนี้นี้ มีลักษณะเหมือนการทำเงินงานของกองทุนในการรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมนี้เอง

3.3 ความรับผิดชอบและการเสี่ยง

การทำเงินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินกู้ไม่ว่าเงินกู้นี้จะไดนามาโดยการทำสัญญาระยะยาว หรือโดยการกู้เงินภายในประเทศก็ตาม จะก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการรับผิดชอบและการเสี่ยงขึ้น

โรงงานน้ำตาลบางส่วน และบริษัทผู้ส่งออกบางส่วนได้แสดงความกังวลในเรื่องความรับผิดชอบและการเสี่ยงนี้เป็นอย่างยิ่ง เกือบทุกรักก็ ฝ่ายโรงงานน้ำตาลก็ได้แสดงความยินยอมรับผิดชอบในอัตราส่วนร้อยละ 70 เป็นของชาวไร่อ้อย และร้อยละ 30 เป็นของโรงงานน้ำตาล

4. ทางเลือกในทางนโยบาย

กระทรวงอุตสาหกรรมได้พิจารณาข้อเท็จจริงและความเห็นจากฝ่ายต่าง ๆ โดยละเอียดรอบคอบแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

4.1 ขณะนี้ใกล้จะถึงฤดูกาลเก็บเกี่ยวแล้ว โรงงานน้ำตาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะทำการเก็บเกี่ยวในราวเดือนตุลาคม 2525 นี้ จึงมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายสำหรับฤดูกาลผลิตปี 2525 - 26 โดยเร็ว

4.2 นโยบายอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 4 ประการคือ

11/14

- 4.2.1 ต้องสามารถจัดหาเงินทุนมาช่วยเหลือเกษตรกร ร่มน้อยและน้ำบาดาลทราย ซึ่งราคาตลาดโลกตกต่ำที่สุดให้อยู่รอดไปได้ในระยะสั้นและระยะยาว
- 4.2.2 ต้องสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ทุกฝ่าย
- 4.2.3 ต้องได้รับความสนับสนุนจากผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ในอุตสาหกรรมนี้
- 4.2.4 ต้องเป็นนโยบายที่จะนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผลจริงจังได้โดยบังเกิดผลดี ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

เมื่อคำนึงถึงองค์ประกอบหลักข้างต้น รวมถึงพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อมูลต่าง ๆ โดยละเอียดรอบคอบแล้ว กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้พิจารณาข้อเสนอแนะนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำบาดาลทรายสำหรับอุตสาหกรรมผลิตปี 2525 - 26 มาเพื่อโปรดพิจารณาและนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติเป็นนโยบายดังต่อไปนี้.-

(1) เป็นนโยบายรักษาเสถียรภาพของราคาและการจำหน่ายน้ำบาดาลทรายภายในประเทศเช่นเดิมไว้แล้ว ด้วยการปรับปรุงสำนักงานกลางจำหน่ายน้ำบาดาลทรายขาวให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงขึ้น

(2) กำหนดให้โรงงานผู้ผลิตน้ำบาดาลทรายดิบจำนวนทั้งสิ้น 600,000 เมตริกตัน มากน้อยร้อยละ 5 เป็นเวลา 5 ปี โดยจัดสรรน้ำบาดาลจำนวนดังกล่าวให้แก่โรงงานน้ำบาดาลตามสัดส่วนของผลผลิตน้ำบาดาลดิบเฉลี่ยในระยะ 3 ปีของการผลิตที่ผ่านมา เพื่อมอบให้กระทรวงอุตสาหกรรมหรือผู้ที่กระทรวงอุตสาหกรรมมอบหมายตามข้อ (3) รับไปดำเนินการจำหน่ายเพื่อประโยชน์ในการกำหนดราคาน้ำบาดาลที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรด้วยข้อ้อยในและจากการผลิต ตามหลักเกณฑ์ในข้อ (4) โดยจะไว้ราคาที่กำหนดไว้จากการซื้อขายน้ำบาดาลดังกล่าวนี้เป็นหลักในการคำนวณราคารับจากการส่งน้ำบาดาลออกนอกราชอาณาจักร

(3) เพื่อสามารถดำเนินการเกี่ยวกับการซื้อขายน้ำบาดาลตามข้อ (2) และเพื่อประโยชน์ในการกำหนดราคารับซื้อข้อ (2) นี้ในระยะเวลา 5 ปี ตามหลักเกณฑ์ในข้อ (4) รวมทั้งกำหนดกรอบเขตความร่วมมือของในการดำเนินการซื้อขายของผู้ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ให้จัดตั้งบริษัทร่วมของชาวโรฮอย โรงงานน้ำบาดาล และกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้นเพื่อรับมือน้ำบาดาลทรายดิบจำนวนปีละ 600,000 ตัน เป็นเวลา 5 ปี ตามข้อ (2) จากกระทรวงอุตสาหกรรมไปดำเนินการจำหน่ายและส่งออกนอกราชอาณาจักร บริษัทดังกล่าวนี้ให้ชาวโรฮอย โรงงานน้ำบาดาล และกระทรวงอุตสาหกรรมถือหุ้นในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน โดยมีทุนจดทะเบียนเบื้องต้น 20 ล้านบาท ในระหว่างที่โรงงานน้ำบาดาลไม่พร้อมที่จะเข้าร่วมหุ้นนี้ ให้ชาวโรฮอยถือหุ้นดังกล่าวแทนไปพลางก่อน ภายใน 3 ปี ให้บริษัทดังกล่าวปรับปรุงโครงสร้างให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว

12/14

หนึ่ง สำหรับเงินที่กระทรวงอุตสาหกรรม จะเข้าร่วมถือหุ้นในบริษัทร่วมทั้งกล่าวใน
ตอนที่มีให้ใช้เงินทุนหมุนเวียนของสำนักงานวิสาหกิจระดับภาคน้ำศาลทราย สำนักงานปลัดกระทรวง
อุตสาหกรรม ซึ่งมีอยู่ในขณะประมาณ 20 ล้านบาท ไม่ดำเนินการใด

(4) ขอบเขตนโยบายเกี่ยวกับการกำหนดการรับซื้อของให้เป็นระบบการแบ่งผลประโยชน์
ระหว่างชาวไร่ ร้อยและโรงงานน้ำศาลทรายรวม ผู้ที่ได้รับจากการจำหน่ายน้ำศาลทรายภายในประเทศ
และน้ำศาลทรายที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ โดยอัตราส่วนร้อยละ 70 เป็นของชาวไร่ ร้อย และร้อยละ
30 เป็นของโรงงานน้ำศาล ระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่การผลิปี 2525 - 26 ถึงปี 2529 - 30

(5) ให้บริษัทร่วมทั้งทั้งขึ้นตามข้อ (3) ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) แสวงหาแหล่งเงินภายในประเทศ หรือเงินจากต่างประเทศ โดยมีธนาคารพาณิชย์
ภายในประเทศเป็นผู้ดำเนินการจัดหา ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขทางการเงินต่าง ๆ ที่หักเหี่ยม หรือดีกว่าที่ได้จาก
ผลของการเจรจาเกี่ยวกับสัญญาระยะยาว หรือ

(ข) ถ้าไม่สามารถดำเนินการตามข้อ (5) (ก) ได้ ให้ทำสัญญาระยะยาว
600,000 ตันต่อปี เป็นระยะเวลา 5 ปี ตามข้อเสนอสัญญาที่ผู้ที่จะทำงานอยู่ที่ 4 ได้เจรจาไว้แล้ว หรือใน
เงื่อนไขซึ่งจะสามารถเจรจาได้ขึ้น โดยมีการรับประกันจากธนาคารพาณิชย์

ถ้าหากบริษัทร่วมทั้งกล่าวยังไม่พร้อมที่จะ เข้าเป็นคู่สัญญาดำเนินการจำหน่ายน้ำศาลทราย
ทั้งกล่าวและสัญญาเงินกู้ บริษัทร่วมทั้งกล่าวอาจจะมอบหมายให้บริษัทผู้ส่งออกที่อยู่ในปัจจุบันบริษัทหนึ่งหรือสอง
บริษัทดำเนินการจำหน่ายและเข้าทำสัญญาแทนก็ได้

(6) ให้รัฐบาลสามารถออก Letter of Comfort รับรู้และประกันที่จะจัดการให้มีการ
ปฏิบัติตามสัญญาของบริษัทร่วมชาวไร่ ร้อย โรงงานน้ำศาล และกระทรวงอุตสาหกรรม หรือบริษัทผู้ได้รับมอบหมาย
ให้กระทำสัญญาต่างประเทศได้

(7) ให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องประสานงานซึ่งกันและกัน รวมทั้งให้ผู้อำนวยการกฎหมาย
และนโยบายในแต่ละหน่วยราชการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายทั้งกล่าวข้างต้นอย่างเต็มที่

จึงขอประทานกราบบังคมทูลเพื่อโปรดพิจารณาว่าสมควรจะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบ
และอนุมัติด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวิชาญ อิศรางกูร ณ อยุธยา)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

รัฐมนตรีว่าการแผน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย